

Verum non omnium regionum idem est in hac parte usus & consuetudo. Exempli gratia: Brabantini, Han-
nonienses, Artesii, Namurcenses, & Zelandi diversis Commissariis rem expediunt, puta Ecclesiastici Abba-
tem; Nobilitas Ducem, Marchionem, Principem, Baronem, & Nobiles; Civitates vero Consules, vulgo
Burgimagistros, & duos vel tres Scabinos, unumque civitatis Pensionarium, plures vel pauciores pro facti
exigentia delegant. Flandri per unum solum Legatum vel Commissarium vulgo, ratione quatuor Membro-
rum comparent, quæ quidem 14 Membra omnes tres supradictos Status repræsentant. Quamquam & hi se-
paratim suos delegare queant, qui inspectionem in factum Legati 4 Membrorum habeant, ne quid præjudicii
illis pariat. Verum communiter quod quatuor ea Membra statuunt id ratum firmumque habetur. Hollandi
duorum tantum Statuum nomine, Nobilitatis scilicet & Civitatum Legatos deputant, iique totam Provin-
ciam repræsentant. Hoc modo coacto Consilio in præsentia Præfecti Regii Præsēs, vel quis Statuum Consi-
liarius Principis seu Regis nomine petitionem ejusdem perpulchro huic Ordini humanissime exponit. Illi
post consuetas deliberationes singuli pro se in scriptis res dependunt, quo equidem responso si Regi non sit
satisfactum, multis conatur rationibus Ordines ad suam petitionem permovere, nec enim illud hic tyranni-
cum locum ullo modo habet, *Sic volo sic jubeo*: quin etsi ad unum pene omnes Ordines Regis voto consensis-
sent, sola tamen Antverpia hunc consensum infringere & annullare poterit, siquidem Ordines omnes ea lege
& conditione consentire semper censentur, si in eam omnes Status, atque singula eorum Membra id com-
probant, & in suam portionem consentiant. Quocirca omnino necesse est non modo omnes Ordines seu
Status generaliter consensisse, sed & omnium statuum singula quoque Membra consensum suum unanimiter
dedisse. Vnde plerunque fit, ut non attentis quibusvis Regis demonstrationibus, justisque rationibus, nihil
pene unquam Regi propter votorum diversitatem concedatur, quo quidem casu Rex pro eo tempore patien-
ter acquiescit, & in commodius tempus differt. Attamen rarius est, ut non moderatus Princeps a subditis
discretis ac placidis voti sui tandem compos fiat. Si quam pecuniam Principi promiserint, neque eam com-
mode in parato habere queant, aliam ineunt, inter se, cum consensu tamen Principis conquirendi rationem,
decimam, vel vectigal quoddam rebus communibus ad tempus imponendo, vel alio quodam commodo mo-
do pro ratione loci, temporis & occasionis, quæ juxta modum, taxam & proportionem consuetam suo tem-
pore dependitur. Ecclesiastici suam portionem separatim solvunt, Nobilitas & Civitates propter affinitatem
commerciorum & utilitatis inter se simul solvunt; Brabantini quidem ut primi, propter antiquitatem & digni-
tatem Ducalem, suam dependunt partem in florenis 20 stuferorum. Flandri propter opulentiam suam in
florenis 24 stuferorum, & sic reliquæ quoque Provinciæ juxta consuetas taxas, quæ non facile immutantur vel
transgrediuntur.

Quod Pontificum jus in hæc ditiones attinet, non majus illud est quàm in Regno Franciæ; cunctæ enim no-
minationes & ordinationes Prælaturarum, Episcopatumque, &c., ad Principem pertinent. Pontifex solam habet
confirmationem & expeditionem, nec ullum cujusunque status laicum vel sæcularē propter quodvis delictum,